

Andrew Korybko: ČÍNA PŘESVĚDČIVĚ MĚNÍ SVŮJ PŘÍSTUP K PROXY VÁLCE MEZI NATO A RUSKEM

- CZ24 News | 27. února 2023

ČÍNA: *Pokud by se vojensko-strategická dynamika rozhodujícím způsobem změnila ve prospěch NATO v důsledku toho, že by blok vyslal do Kyjeva více moderních zbraní na úkor minimálních potřeb národní bezpečnosti svých členů, jak naznačil Stoltenberg, že by se tak mohlo stát, pak by byl mír vyloučen a porážka Ruska by se stala možnou. V takovém případě by Čína mohla vyzbrojit Moskvu, aby si udržela rovnováhu sil s NATO a odvrátil tak horší scénář jaderné eskalace nebo „balkanizace“ Ruska a to i navzdory pravděpodobným maximálním sankcím, které by Západ, proti ní zavedl.*

Stávající situace

Čína dosud dělala vše pro to, aby zůstala zcela stranou [zástupné války mezi NATO a Ruskem](#), která se mezi nimi vede na Ukrajině, nicméně rychlý sled událostí v posledních dnech přesvědčivě naznačuje, že svůj přístup k vrcholnému konfliktu [nové studené války](#) přehodnocuje. Tato analýza začne zdůrazněním těchto výše uvedených událostí a poté vysvětlí širší kontext, v němž se odehrávají, což by mělo čtenáři ukázat, že se v zákulisí děje něco velkého.

Diplomatický vývoj v tomto směru

Ředitel kanceláře Komise pro zahraniční věci Ústředního výboru Komunistické strany Číny (ÚV KS Číny) Wang Yi se minulý týden po [návštěvě několika zemí a účasti na Mnichovské bezpečnostní konferenci setkal](#) v Kremlu s ruským [prezidentem Putinem](#). Jejich rozhovory byly významné, protože ruský vůdce se zřídka setká s někým, kdo není jeho protějškem, a neudělal by výjimku ze svého neformálního pravidla jen proto, aby projednal podrobnosti nadcházející jarní návštěvy prezidenta Si.

Čína pak, v den výročí [ruské speciální operace](#), představila svůj [dvanáctibodový mírový plán](#) pro řešení [ukrajinského konfliktu](#). Rusko jej [předvídatelně pochválilo](#), ale málokdo očekával, že [vzbudí zájem i u Zelenského](#) – ten prohlásil, že se chce s prezidentem Si setkat a diskutovat o něm -, přestože jej [Biden potíral](#). Ve stejný den pak deník [Wall Street Journal](#) (WSJ) informoval, že Francie, Německo a Velká Británie zvažují uzavření paktu s Kyjevem podobného paktu NATO, který by ho povzbudil k obnovení mírových rozhovorů.

Necelých 24 hodin poté, v sobotu, [bylo oznámeno](#), že běloruský prezident Lukašenko pojede od 28. února do 2. března do Číny, načež francouzský [prezident Macron uvedl](#), že se tam někdy na začátku dubna chystá také. Tento rychlý sled událostí dokazuje, že Čína to s vyjednáváním přinejmenším o příměří v ukrajinském konfliktu myslí vážně, za čímž účelem se prezident Si pravděpodobně podělí o své názory na tuto problematiku se svými dvěma výše zmíněnými protějšky během jejich návštěv.

Spekulace o čínských dodávkách zbraní do Ruska

Zároveň však američtí představitelé začali varovat, že Čína údajně vážně uvažuje o vyslání smrtící pomoci Rusku. Jako první s tímto tvrzením přišel [ministr zahraničí Blinken](#) po setkání s ředitelem Wangem v Evropě. [Biden](#) a šéf CIA [Burns](#) pak v pátek, v den ročního výročí ruské speciální operace,

uvedli totéž, i když první z nich řekl, že to nepředpokládá, zatímco druhý tento scénář nevyloučil.

Je těžké rozeznat pravdu těchto obvinění, ale Amerika se snaží všechny neústupně přesvědčit, že jde o reálnou možnost, a proto zvažuje veřejné sdílení souvisejících zpravodajských informací podle WSJ ve zprávě, kterou zveřejnila ve [čtvrtek](#). I když není jasné, zda by informace, které by mohly zveřejnit, byly čistě fakta, uměle vyrobené nepravdy nebo jejich kombinace, zajímavý sobotní vývoj vrhá určité světlo na čínské myšlení.

Skandál kolem společného prohlášení ministrů financí G20

Čína se postavila na stranu Ruska a odmítla třetí a čtvrtý odstavec [společného prohlášení ministrů financí skupiny G20](#) po jejich zasedání v Bangalúru. Tyto dvě části dokumentu – které odkazovaly na protiruské rezoluce Valného shromáždění OSN, rozdílné názory na ukrajinský konflikt v rámci této skupiny a dodržování zásad Charty OSN – byly převzaty z prohlášení lídrů G20 z Bali, na němž se předtím [dohodli](#) v polovině listopadu.

Mluvčí ruského ministerstva zahraničí Zacharovová v [prohlášení uvedla](#), že odsuzuje snahu USA, EU a zbytku skupiny G7 o destabilizaci práce skupiny G20 tím, že do tohoto společného prohlášení zařadily tyto dva odstavce, a proto bylo zveřejněno pouze shrnutí a výsledný dokument. Postoj Moskvy, která se postavila proti duchu téhož textu, s nímž před pouhým čtvrt rokem souhlasila, naznačuje, že tak učinila proto, že nemohla počítat s tím, že by její odmítavý postoj tehdy podpořil někdo jiný.

„Nové détente“ a jeho nečekané vykolejení

Aby Rusko nevypadalo „izolovaně“ a nevyvolalo spekulace o budoucnosti svého strategického partnerství s Čínou, přistoupilo na kompromisní řešení Indie, za jehož průkopnictví později tiskový tajemník Bílého domu pochválil [premiéra Módího](#). Peking se tehdy nemohl spolehnout na to, že se společně postaví na odpor této záměrně dvojznačné (ale z pohledu Dillí dobře míněné) formulaci, protože prezident Si využil této události jako příležitosti k zahájení „nového détente“ [se Západem](#).

Čtenáři se mohou dozvědět více o tom, co všechno Čína a USA udělaly, aby prozkoumaly řadu vzájemných kompromisů, jejichž cílem bylo nastolit nový normál ve vzájemných vztazích od té doby až do předvečera incidentu s balónem na začátku února, a to prostřednictvím předchozího hypertextového odkazu vloženého výše. Obšírné vysvětlování tohoto konceptu přesahuje rámec tohoto článku, ale v tomto kontextu stačí na něj odkázat, aby lidé pochopili, proč Rusko nevzneslo námitky proti znění posledního dokumentu G20.

Nečekané vykolejení „nového détente“, které přinesl zmíněný incident s balónkem, o němž se čtenáři mohou podrobněji dozvědět [zde](#) a [zde](#), se při zpětném pohledu zdá, že rozhodujícím způsobem posunulo dynamiku čínského „deep state“ směrem k sebevědomějšímu vyzývání USA. Bez ohledu na to, kdo je podle někoho za tuto událost typu „černá labuť“ zodpovědný, náhle zhoršila bilaterální vztahy a náhle je posunula na trajektorii zdánlivě nevyhnutelného intenzivního soupeření.

Stoltenbergovo prohlášení má význam pro měnící se kalkulace Číny

Ačkoli práce na čínském mírovém plánu daleko předcházely incidentu s balonem, ten zřejmě inspiroval Peking k tomu, aby udělal vše pro to, aby tento dokument položil základ pro hmatatelný proces a nezůstal jen trikem pro vztahy s veřejností, jak by tomu jinak mohlo být, kdyby „nové détente“ bylo stále životaschopné. Dvě prohlášení generálního tajemníka NATO Stoltenberga a Zelenského v době mezi tímto incidentem a odhalením jeho mírového plánu dodala čínskému úsilí v tomto ohledu na naléhavosti.

Pokud jde o první z nich, opožděně přiznal, že jeho blok je v takzvaném „[logistickém závodě](#)“/“[opotrebovací válce](#)“ s Ruskem, což naznačuje, že zlatá miliarda Západu vedená USA by mohla vážně uvažovat o tom, že Kyjevu pošle ještě více zbraní na [úkor vlastních](#) minimálních potřeb národní bezpečnosti. Bez toho nemohou udržet tempo, rozsah a dosah své ozbrojené podpory této zástupné armády, ale NATO by mohlo toto riziko podstoupit, aby odvrátilo scénář, že Rusko brzy ušetří Kyjevu rozhodující porážku.

Pokud NATO vyšle více moderních zbraní svým zástupným silám na úkor minimálních potřeb vlastní národní bezpečnosti svých členů, pak by to mohlo posunout vojensko-strategickou dynamiku směrem od přízně Ruska, kde se v poslední době [několik měsíců](#) nacházela. Pak by nebylo možné vyloučit scénář konečné porážky Ruska a následné „balkanizace“, jak [varoval bývalý prezident Medveděv](#), že k ní v takovém případě dojde, čímž by se zvýšila šance na dramatickou eskalaci (včetně jaderné), která by tomu zabránila.

Čína chce ze své strany odvrátit scénář, kdy by jedna ze stran byla natolik zoufalá, že by dramaticky eskalovala konflikt, aby odvrátila scénář své drtivé porážky, a proto právě v tomto okamžiku velmi vážně prosazuje svůj mírový plán. Pokud se mu to nepodaří, pak by Peking mohl skutečně vyslat Rusku smrtící pomoc, aby obnovil rovnováhu sil mezi ním a NATO, což by místo toho zvýšilo šance na [patovou situaci](#).

Zelenského prohlášení o významu měnících se kalkulací Číny

Tato možnost přímo vede k tomu, co Zelenskij řekl zhruba týden po Stoltenbergově opožděném přiznání skutečné vojensko-strategické dynamiky této zástupné války, kterou se zlatá miliarda až do té doby snažila zakrýt. Ukrajinský vůdce [prohlásil](#), že „pokud se Čína spojí s Ruskem, dojde ke světové válce“, což se shodovalo s tím, že Blinken tento scénář uvedl do globálního informačního ekosystému.

Velká část Zelenského země, jak ta, kterou jeho strana stále ovládá, tak ta, kterou ztratila ve prospěch Ruska, ale stále si na ni činí nárok, již byla tímto konfliktem zničena. Dobře ví, že její zbytek by postihl podobný osud v případě, že by tato zástupná válka pokračovala, což pravděpodobně očekává, pokud Rusko nebude rozhodně poraženo potenciálním přílivem moderních zbraní, které by NATO mohlo brzy vyslat ze zoufalství na úkor minimálních potřeb vlastní národní bezpečnosti svých členů.

Z jeho pohledu by Rusko v tomto scénáři neprohrálo pouze v případě, že by Čína začala svému strategickému partnerovi posílat smrtící pomoc bez ohledu na to, zda by byla co do tempa, kvality, rozsahu a/nebo dosahu rovnocenná tomu, co by Kyjevu mohlo brzy poskytnout NATO. Nicméně po nečekaném vykojení čínsko-amerického „nového détente“ v důsledku černé labutě v podobě incidentu s balónem by to Zelenskij mohl vyhodnotit jako pravděpodobnější než kdy jindy, protože případná prohra Ruska by mohla přímo vést k maximálnímu „zadržování“ Číny.

Jeho zlověstnou předpověď si mohla lidová republika vyložit jako signál, že chce vážně prozkoumat mírové řešení, jak odvrátit tento scénář, který by pravděpodobně vedl k dalšímu zničení jeho země, což by však mohlo Peking povzbudit k tomu, aby zdvojnásobil svůj mírový plán. Zákulisní diplomacie v době před odhalením čínského návrhu dvanácti kroků mohla být při zpětném pohledu příčinou Zelenského zájmu o něj a o setkání s prezidentem Si.

Koneckonců reakce ukrajinského vůdce byla pro většinu účastníků zcela nečekaná a ti naopak předpovídali, že čínský mírový plán rovnou odmítne, stejně jako to udělal Biden. Vzhledem k tomu, že Bělorusko již dříve hostilo rozhovory z loňského jara, které na příkaz USA sabotovala Velká Británie, dává větší smysl, proč Lukašenko den po Zelenského zájmu o tento návrh oznámil, že příští

týden navštíví Peking, aby podle oficiálních médií své země jednal o „mezinárodní situaci“.

Možné sbližování francouzských/evropských a čínských zájmů

Macronův zájem o čínský mírový plán přímo vychází ze Zelenského, bez jehož potenciální účasti nelze dosáhnout ničeho hmatatelného, ale také z národních zájmů jeho země. Pokud lidová republika vyšle Rusku smrtící pomoc a odvrátí tak scénář porážky svého strategického partnera v případě, že NATO nejprve vyšle spoustu moderních zbraní na úkor minimálních národních bezpečnostních potřeb svých členů, jak bylo vysvětleno dříve, pak by tím mohla vážně utrpět EU.

Vleký konflikt hrozí dalším zpomalením již tak velmi pomalého hospodářského oživení země a mohl by ji potenciálně uvrhnout i do plné recese, což by mohlo mít dalekosáhlé sociálně-politické důsledky, zejména ze strany stávající elity. Toto strategické hodnocení také pomáhá vysvětlit nedávnou zprávu WSJ o francouzsko-německo-britském bezpečnostním paktu podobném NATO, který zvažují rozšířit na Kyjev, aby ho povzbudili k obnovení mírových rozhovorů, jež by pravděpodobně zabránily výše uvedenému scénáři.

Jak již bylo řečeno, načasování jeho plánované cesty začátkem dubna prozrazuje mnohé o tom, jak Čína a EU vnímají vývoj vojensko-strategické dynamiky tohoto konfliktu. Kyjev podporovaný NATO i Rusko údajně plánují rozsáhlé ofenzívy, které by měly začít někdy v následujících týdnech před Macronovou návštěvou Peking. Do té doby budou mít všechny strany jasnější představu o tom, zda se vojensko-strategická dynamika změnila, nebo zda patová situace zřejmě zůstane zachována.

Odtud může Francie buď vést snahu EU povzbudit Zelenského, aby se vážně zabýval čínským mírovým plánem, nebo od toho upustit, ať už jednostranně, kvůli tlaku USA, nebo proto, že se Peking rozhodl vyslat smrtící pomoc Rusku v případě, že se vojensko-strategická dynamika rozhodujícím způsobem změní v jeho neprospěch. V nejlepším případě, že se Macron rozhodne podpořit návrhy prezidenta Si, pak by se ten mohl brzy vydat na cestu do Moskvy a Kyjeva, aby se setkal se svými ruskými a ukrajinskými protějšky.

Časová osa některých důležitých akcí

V této analýze bylo dosud sděleno mnoho poznatků, které mohou být pro většinu čtenářů pochopitelně zdrcující, proto jsem vše shrnul, aby se zlepšilo porozumění. Následovat tedy budou dva časové přehledy, přičemž první chronologicky seřadí mnoho událostí, kterých se tato analýza dotkla, zatímco druhý bude podrobně popisovat postupnou rekalibraci přístupu Číny k zástupné válce NATO-Rusko. Celou analýzu pak uzavře shrnutí v šesti odstavcích.

- **15.-16. listopadu:** Prezident Si zahajuje zamýšlené „nové détente“ setkáním se svými americkými a dalšími západními protějšky na summitu G20 na Bali, aby jednal o nápravě jejich problematických vztahů.
- **2.-4. února:** Incident s balónem, který ve skutečnosti začal koncem ledna, se dostává na veřejnost a náhle zmaří „nové détente“ poté, co Blinken v reakci na něj odloží na neurčito svou plánovanou cestu do Peking.
- **13. února:** Šéf NATO Stoltenberg opožděně přiznává, že jeho blok vede s Ruskem takzvaný „logistický závod“/“opotřebovací válku“.
- **14.-22. února:** Ředitel Wang cestuje do Evropy a Ruska, aby propagoval připravovaný 12bodový mírový plán Číny na ukončení ukrajinského konfliktu.

- **19. února:** Blinken zavádí do globálního informačního ekosystému scénář, podle kterého Čína posílá Rusku smrtící pomoc.
- **20. února:** Zelenskij zlověstně navazuje na Blinkenovo vyprávění a předpovídá, že vyzbrojení Ruska Čínou může vyvolat třetí světovou válku.
- **22. února:** Ředitel Wang se v Kremlu setkává s prezidentem Putinem, což představuje jeden z mimořádně vzácných případů, kdy ruský vůdce hostil někoho, kdo nebyl jeho protějškem.
- **23. února:** WSJ udržuje Blinkenův narativ při životě zprávou, že USA by mohly veřejně sdílet související zpravodajské informace, které dokazují, že Čína vážně uvažuje o vyslání smrtící pomoci Rusku.
- **24. února:** WSJ informuje o návrhu předních států EU na pakt s Kyjevem podobný NATO a Biden & Burn spekulují o čínských zbraních.
- **25. února:** Lukašenko oznamuje, že příští týden odcestuje do Peking; Macron říká, že ho bude následovat začátkem dubna; a Čína se připojuje k Rusku a odmítá část společného prohlášení ministrů financí G20.

Nyní se podíváme na to, jak výše uvedený sled událostí změnil čínský strategický kalkul:

- Skutečná neutralita: V poslední fázi nové studené války, která začala poté, co bylo Rusko [vyprovokováno k zahájení](#) zvláštní operace, zaujala Čína vůči němu zpočátku skutečně neutrální postoj.
- „Nové détente“: Kombinace [následné destabilizace v důsledku globalizace](#), [rostoucího tlaku USA na „zadržování“](#) a [zpomalení ekonomiky doma](#) inspirovala Čínu k navázání kontaktů s USA.
- Nejistota: Neočekávané ztroskotání „nového détente“ po incidentu s balónem vyvolalo nejistotu ohledně čínsko-amerických vztahů, což vedlo Čínu k tomu, aby před dalším postupem vyčkala na signály z USA.
- Mírotvorce: Rostoucí vliv protičínských zastánců tvrdé linie přesvědčil Peking, že „nové détente“ je mrtvé, zatímco vtípek šéfa NATO o „logistickém závodě“ jej přesvědčil, aby urychleně usiloval o mír na Ukrajině.
- Spojenec proti NATO?: V případě neúspěchu mírových snah by se Čína mohla stát spojencem Ruska proti NATO tím, že ho vyzbrojí, aby odvrátila jeho porážku a zabránila mu v eskalaci (včetně jaderných prostředků).

Závěrečné myšlenky

Čína se domnívá, že NATO může vyslat do Kyjeva více moderních zbraní na úkor minimálních národních bezpečnostních potřeb svých členů ze zoufalství, aby zabránilo porážce svého zástupce poté, co se vojensko-strategická dynamika konfliktu v posledních měsících změnila ve prospěch Ruska. Nicméně to by mohlo rozhodujícím způsobem převrátit výše uvedenou dynamiku ve prospěch NATO, a tím riskovat scénář porážky Ruska, jeho „balkanizaci“, další „zadržování“ Čínou a možnou eskalaci ze strany Moskvy, která by tomu předcházela.

Nečekané vykojení „nového détente“ po incidentu s balónem, které vedlo k tomu, že protičínští zastánci tvrdé linie získali větší vliv na formulaci politiky USA, přesvědčilo Čínu, že se jí nikdy

nepodaří vyjednat sérii vzájemných kompromisů zaměřených na nastolení „nového normálu“. Peking si uvědomil, že případné úspěšné „zadržování“ Ruska ze strany NATO nevyhnutelně povede k tomu, že se tento blok a jeho soubor „balkanizovaných“ zástupných států v tomto scénáři zaměří na Čínu, a rozhodl se jednat jako první.

Ředitel Wang během své poslední evropské cesty propagoval dvanáctibodový mírový plán své země, a to i během vzácného soukromého setkání s prezidentem Putinem, zatímco další čínští diplomaté působili v zákulisí, aby o něm Zelenského informovali a zajistili, aby jej po jeho představení veřejně rovnou neodmítl. Nečekaný zájem ukrajinského vůdce o tento návrh přímo vedl k tomu, že Macron oznámil svou nadcházející cestu do Pekingu na začátku jara, která následuje po Lukašenkově cestě příští týden.

V době mezi těmito dvěma návštěvami budou téměř jistě zahájeny údajně plánované rozsáhlé ofenzívy Ruska a Kyjeva podporovaného NATO, což zase vnese více jasno do stavu vojensko-strategických záležitostí mezi nimi, zejména do toho, zda se rozhodujícím způsobem posunuly, či nikoli. Pokračující patová situace nebo rozhodný ruský postup by mohly Zelenského přesvědčit, aby vážně uvažoval o příměří, načež by prezident Si mohl brzy poté navštívit Moskvu a Kyjev, aby to pomohl hned vyjednat.

Pokud by se vojensko-strategická dynamika rozhodujícím způsobem změnila ve prospěch NATO v důsledku toho, že by blok vyslal do Kyjeva více moderních zbraní na úkor minimálních potřeb národní bezpečnosti svých členů, jak Stoltenberg naznačil, že by se tak mohlo stát, pak by byl mír vyloučen a porážka Ruska by se stala možnou. V takovém případě by Čína mohla Moskvu vyzbrojit navzdory maximálním sankcím, které by to mohlo přimět Západ, aby proti ní zavedl horší scénáře jaderné eskalace nebo „balkanizace“ Ruska.

Čína se skutečně nechce stát účastníkem rusko-nacistické zástupné války, ale prakticky nebude mít na výběr, pokud bude její strategický partner – Rusko čelit věrohodnému scénáři porážky, protože lidová republika by musela preventivně zajistit své národní bezpečnostní potřeby související s odvrácením „balkanizace“ Ruska. Nelze předvídat, jak jinak by v takovém scénáři mohla zlatá miliarda reagovat kromě uvalení maximálních sankcí proti Číně, ale rozhodně by to vedlo k jasnějšímu rozdělení v nové studené válce.

AUTOR: Andrew Korybko

ZDROJ: 1 / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ